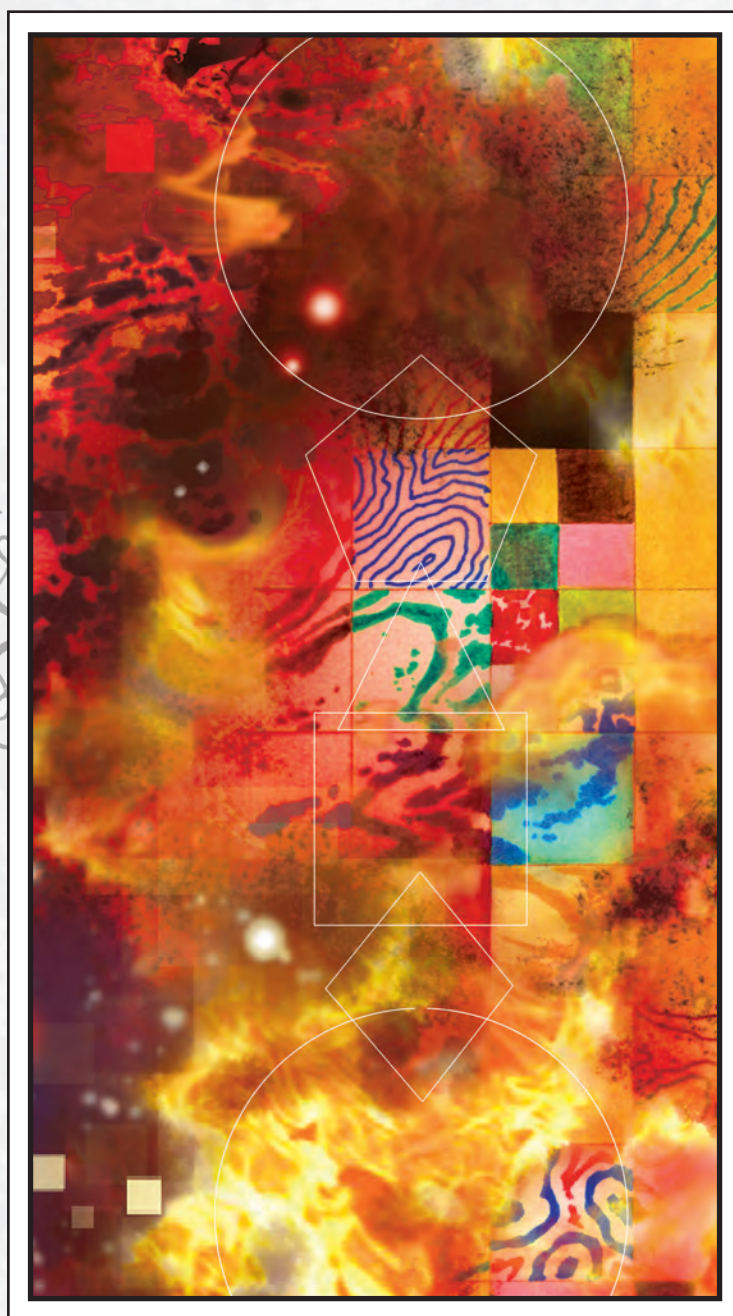

SEND MEN

Čarobna knjiga

SENOMEN

0

UVERTIRA

Scenario

NIL GEJMAN

Crtež

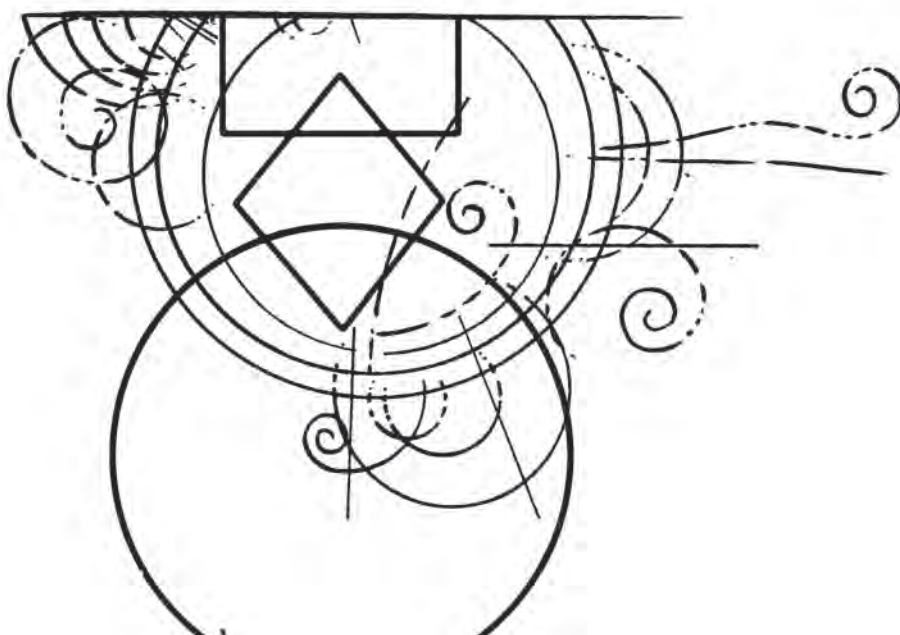
DŽ. H. VILIJAMS III

Kolor

DEJV STJUART

Naslovne strane

DŽ. H. VILIJAMS III
DEJV MAKIN

Posvete

Za Karen Berger. Ti si sve ovo omogućila.

I za periodični urednički tim *Sendmena*, koji je beležio moje ispravke i pronalazio me na čudnim mestima između 1988. i 2015: Arta Janga, Toma Pejera, Alisu Kvitni, Lisu Ofenanger, Šeli Bond, Dženi Li i Šeli Bond ponovo.

Bili ste tim snova, a obavljali ste svoj posao u senci. Zahvalan sam vam.

Nil

Sadržinu ove knjige posvećujem svojoj večito čarobnoj ženi Vendi Viliijams. Mnogima je teško da pojme kako nešto nalik na *Sendmena: Uvertiru* nikako ne bi moglo da postoji u ovakvom obliku bez nje.

Ona je ono od čega se snovi sastoje.

DŽ. H.

THE *Your very humble servant* SANDMAN OVERTURE

1

BILA JE TO
MALA PLA-
NETA.

IMALA JE SVE ŠTO JE
JEDNOJ PLANETI IKADA
MOGLA ZATREBATI IAKO
JE BILA MALA.

IMALA JE ZVEZDANI SISTEM
S JOS ŠEST PLANETA, OD
KOJIH SU ČETIRI BILE
GASNI DIVOVI.

IMALA JE DVA MESECA, OD
KOJIH SE JEDAN ZGUSNUO
KAD I ONA, DOK JE DRUGI
ZAROBILA.

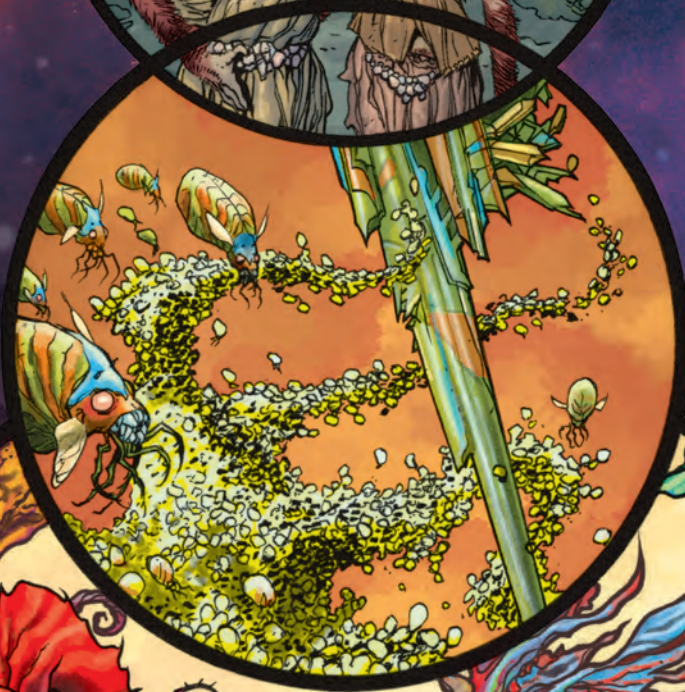
IMALA JE TRI KONTINENTA,
JEDAN ARHIPELAG I DVE
MALE POLARNE KAPE.

IMALA JE TRI DOMINANTNE
VRSTE: RASU HUMANOIDA, S
CRVENIM KRZNOM, ŠIROKIH
OČIJU, KOJA JE VEROVALA
DA JE NJENA PLANETA SAMO
U UNIVERZUMU.

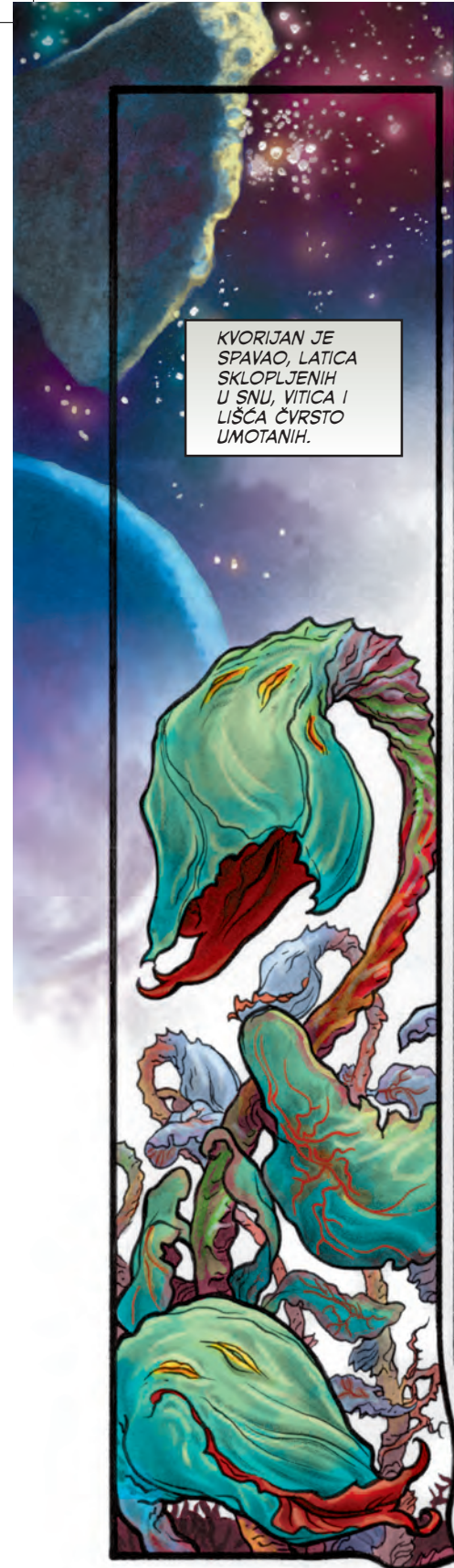

MALA, BESLOVESNA INSEKTOIDNA
STVORENJA KOJA SU SE ROJILA KAD I
ZA TO UHVATI RASPOLOŽENJE I POPRI-
MALA OBLIČJA KADRA DA STVARAJU
UMETNIČKA DELA ILI ISTRAŽUJU SUNČEV
SISTEM SVE DOK SE PONOVO NE RA-
SPADNU U SIĆUŠNE LETEĆE ČELIJE
ZAINTERESOVANE SAMO ZA PO-
LAGANJE JAJA I HRANU...

I, NA JUŽNOM KONTINENTU, RASU
OGROMNIH BILJAKA MESO-
ŽDERKI, OGRANIČENE
POKRETLJIVOSTI,
ALI PREDIVNIH
UMOVA.

KVORIJAN JE
SANJAO.

KVORIJAN JE
SPAVAO, LATICA
SKLOPLJENIH
U SNU, VITICA I
LIŠĆA ČVRSTO
UMOTANIH.

KVORIJAN
JE SANJAO
NEKOGA NA
KOGA NIKAD
RANIJE NIJE
NAIŠAO.

NEKOGA S
BELIM CVETOM
NA VISOKOJ
STABLJICI
S TAMNIM
RASKOŠNIM
LIŠĆEM.

Nešto
je veoma
krenulo
po zlu.

NE RAZU-
MEM.

Šetao sam kroz
snove stanovnika ovog
sveta i nisam pronašao
ništa loše. A opet,
nešto je VEOMA
loše.

Gore
od svega na
šta sam dosad
naišao.

KVORIJAN JE
U SNU OSETIO
KAKO MU SE
LATICE OTVARA-
JU KAO DA JE
SUNCE GRANULO,
U NEVOLJNOM
GESTU RADOSTI
I POŠTOVANJA.
SPUSTIO JE
SVOJE LIŠĆE.

Odbijam
to da do-
zvolim.

ŠTA DA
DOZVO-
LIŠ?

Nešto
oseća bol.
Nešto se
budi. Nešto
je ošte-
ćeno.

Zanimljivo...
Osećam to. Ose-
ćam to sada...

I NEMI KRICI BILJKE U PLAMENU
PROŽIMAJU KVORIJANA KAO CRV
KOJI SEBI PROGRIZA PUT,
NAGONE GA DA ZADRHTI.

ON NIKAD NIJE VIDEO VATRU, SAMO JE
ČUO ZA NJU U PRIČAMA KOJE PRENOSE
KOREN, POLEN I MIRIS.

ALI OVO JE VATRA, ON TO ZNA.
VIDI JE U MISLIMA DOK SANJA.
OSEĆA JE. OSEĆA IZGARANJE.

OSEĆA
SMRT.

Chapter

One

NEKO JE UMRO
VRIŠTEĆI.

I DOK SE KVORIJAN BUDI,
PITA SE KO JE TO BIO.

Prvo poglavlje

NIL GEJMAN: SCENARIO
DŽ. H. VILIJAMS III: CRTEŽ, KORICA A
DEJV MAKIN: KORICA B
DEJV STJUART: KOLOR
GREGORI LOKARD: POMOĆNIK UREDNIKA
KAREN BERGER I ŠELI BOND: UREDNICE
SENDMENA SU STVORILI NIL GEJMAN, SEM KIT I MAJK DRINGENBERG

Septembar
1915.
London.

Maknikols
Fini tvid

Dobav
krojačko
esnafa

IZVINITE.

JESU LI TO
VESTI O MOM
BRATU, SER?

NISMO
NIŠTA ČULI O
NJEMU VEĆ TRI
NEDELJE I MAJKA
JE VEOMA ZABRINUTA.
PISALA JE PUKOVNIKU,
ALI ON KAŽE SAMO DA
JE HAMIŠ NESTAO
POSLE OFANZIVE
KOD LOSA...

VESTI O TVOM
BRATU. **NARAVNO**,
KAD ZAVRŠAVAS POSAO,
IJANE STJUARTE?

U
DEVET,
SER.

ONDA TE
ČEKAM U KAFANI
PREKOPUTA.

U REDU,
SER. „PRLJA-
VO MAGARE“
U DEVET.

SER?!
VAŠE OČI?! DA
LI STE TO STRA-
DALI U NAPADU
GASOM?

DA, SER?
BOJIM SE DA NISAM
PRIMETIO KAD STE
UŠLI.

DA LI
VEĆ *DUGO*
ČEKATE?

O, TAKO
DUGO. DA.

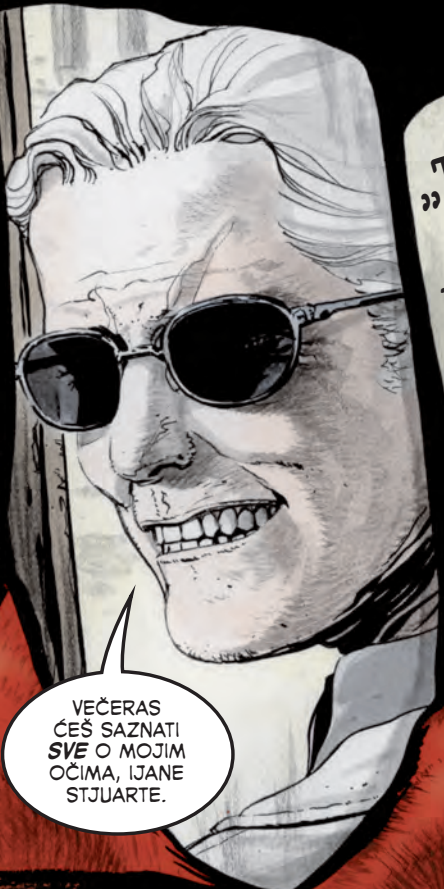
SMEM LI
DA VAS PITAM
KOJIM STE POSLOM
DOŠLI? BOJIM SE DA
SMO ZATVORENI ZA
GRABANSTVO.

JA IMAM POSLA
S TOBOM, *IJANE*
STJUARTE.

MISLIM DA
IMAM NEŠTO ŠTO TI
JE POTREBNO.

TAKO
NEKAKO.

VEČERAS
ĆEŠ SAZNATI
SVE O MOJIM
OČIMA, *IJANE*
STJUARTE.

„Tako nekako.”

I Korinćanin
se osmehnu, pa
reče: „Večeras
ćeš saznati sve
o mojim očima,
Ijane Stjuarte.”

A hand holding a book against a starry sky background. The hand is wearing a white glove and is holding a book with a brown cover. The book is open, and the pages are visible. The background is a vibrant, colorful nebula with stars and swirling patterns of purple, blue, and red. The hand is positioned in the upper right corner of the frame, and the book is held horizontally. The overall scene is dramatic and evocative, suggesting a connection between the written word and the vastness of the universe.

ZAMISLITE KNJIGU.

ZAMISLITE KNJIGU U KOJOJ JE ZAPISANO SVE ŠTO SE ZBIVA, SVE ŠTO SE IKAD ZBILLO I SVE ŠTO ĆE SE IKAD ZBITI. NEMA TOGA ŠTO POSTOJI A DA NIJE ZAPISANO U TOJ KNJIZI.

KNJIGA JE TEŠKA. UVEZANA JE U KOŽU ŽIVOTINJE KOJA NIKAD NIJE POSTOJALA.

JEDINE OČI KOJE TU KNJIGU ČITAJU SLEPE SU. ONE VIDE SAMO TAMU I ONO ŠTO KNJIGA SADRŽI.

KNJIGA JE VASELJENA I SAMO SLEPE OČI SUDBINE VIDE KAKO SE VASELJENA UOBLIČAVA U PRIČE. SUDBINA MOŽDA JEDINI ČITA SVE PRIČE KOJE VASELJENA PRIPOVEDA.

VEZANA JE ZA SUDBINU LANCEM, ŠTO ZBOG ZAŠTITE, KAKO SUDBINI OD NJE NE BI BILLO BEKSTVA, ŠTO KAKO BI SE POMISLILLO DA SU VASELJENA I SUDBINA JEDNO: TO ČAK NI SUDBINA NE ZNA, NITI UME DA KAŽE.

RETKO SE DOGAĐA, ALI NIJE NIMALO NEČUVENO DA SUDBINA ČITA O SEBI U KNJIZI. NA KRAJU KRAJEVA, VASELJENA JE I SUDBINI DOM. SAD SUDBINA OKREĆE STRANU I ČITA O SEBI.

U KNJIZI SUDBINA
ULAZI U SVOJU
GALERIJU.

U knjizi Sudbina
ulazi u svoju galeriju.

JA SAM SUDBINA
OD SVEVREMENIH, STOJIM
U SVOJOJ GALERIJU, SESTRO,
I POZIVAM TE.

MOGAO BI LEPO
DA PRELISTAS JOŠ KOJU
STRANU I SAZNAS.

ZNAŠ DA NE
MOGU...

SALA.

A POZVAO
SI ME OVANO ZATO
ŠTO SAM JA TAKO
ZELELA.

POZIVAM TE SE-
STRO, PREMDA NE ZNAM
ZBOG ČEGA.

ZAŠTO?

TREBA MI
TVOJ SAVET.
BRINE ME SAN.

ZAŠTO?

ZATO ŠTO
SAM GA UPRA-
VO UZELA. STO-
TINU GALAKSIJA
DALEKO.

A KAD
JEDNO OD
NAS UMRE... TO
NIKAD NE IZAĐE
NA DOBRO.

SHVATAM.

ZNA LI
ON TO?

JOŠ NE.
MISLIŠ LI DA
TREBA DA RA-
ZGOVARAM S
NJIM?

MISLIM DA
TO NE BI BILO
PAMETNO.

MOGAO
BI DA VIRNEŠ
MALO NAPRED
...

ŠALIM
SE.

PA, UBRZO ĆE
I SAM SHVATITI,
ZAR NE?

SIROTI
SAN...

JEDNOM
MESEČNO DŽORDŽ
PORTKALIS SANJA
KRAJNJE NEOBIČAN
SAN KOJI SE
PONAVLJA.

SAN SADRŽI
VIŠE STVARI KOJE
GA ČINE NEOBIČNIM.
PONAJPRE, KAD
NE SANJA, IME MU
NIPOŠTO NIJE
DŽORDŽ PORTKALIS,
U TO JE SIGURAN.

U SVOM SNU,
DŽORDŽ PORTKALIS
UPRAVLJA KANCELARIJOM
U LONDONU. NIJE SASVIM
SIGURAN ČIJA JE ONA, ALI
TO PITANJE SE NIKAD NIJE
NI POSTAVLJALO, POŠTO
SE VLASNIK KANCELARIJE
JOŠ NIJE POJAVIO.

MOŽDA JE NA JAVI
ON ŽENA, ILI DETE.

ALI SVE JE SPREMNO ZA
DAN KADA ĆE SE VLASNIK
POJAVITI I KADA ĆE MU
ZATREBATI KANCELARIJA
U LONDONU.

ILI LEPTIR.

LOKACIJA KANCELARIJE
SE MENJA I DŽORDŽ
PORTKALIS JE NIKAD
NE SANJA DVAPUT NA
ISTOM MESTU. POVREMENO
POMIŠLJA DA JE ONA
U BANCI ENGESKE.

NALAZILA SE U KUPOLI SV.
PAVLA, U BAKINGAMSKOJ
PALATI, ČAK I U JEDNOM
KLUBU ZA GOSPODU.

UVEK JE
U LONDONU.

DANAS JE KANCELARIJA NA
ČOŠKU STOPKOK JARDA,
MESTA KOJE JE, DŽORDŽ JE
U TO SIGURAN, SRUŠENO PRE
PEDESET GODINA.

DŽORDŽ PORTKALIS SPREMA
SVOJU KANCELARIJU. SEDA
BLIZU VRATA.

LJUDI POVREMENO
DOLAZE KAKO BI POSETILI
NJEGOVOG POSLODAVCA,
A ONDA IM DŽORDŽ KAŽE,
UVEK SA ŽALJENJEM, KAKO
GAZDA NE PRIMA POSETIOCE.

POVREMENO
SE PITA KO JE
GAZDA.

DŽORDŽ JE PREUZELO SMENU OD GOSPODINA SA ZAPALJENIM LICEM KOJI UVEK SEPI ZA DŽORDŽOVIM STOLOM KADA ON STIGNE.

PRIPREMIO JE SEBI ŠOLJU ČAJA, IAKO NA JAVI NIJE PRISTAVIO ČAJNIK JOŠ OD ŠKOLSKIH DANA.

IZVINITE, SER.

NE MOŽETE UĆI. GAZDA NIJE TU.

Plašim se da grešiš, Džordže. I te kako sam tu.

Vi, SER?

Plašim se da je tako, Džordže.

DA LI VAM NEŠTO TREBA, SER?

Treba.

Moja londonska kancelarija. Gotovo sam zaboravio da sam je stvorio.

DA, SER. ŠTA VAM TREBA? MOGU LI NEŠTO SAD DA VAM DONESEM?

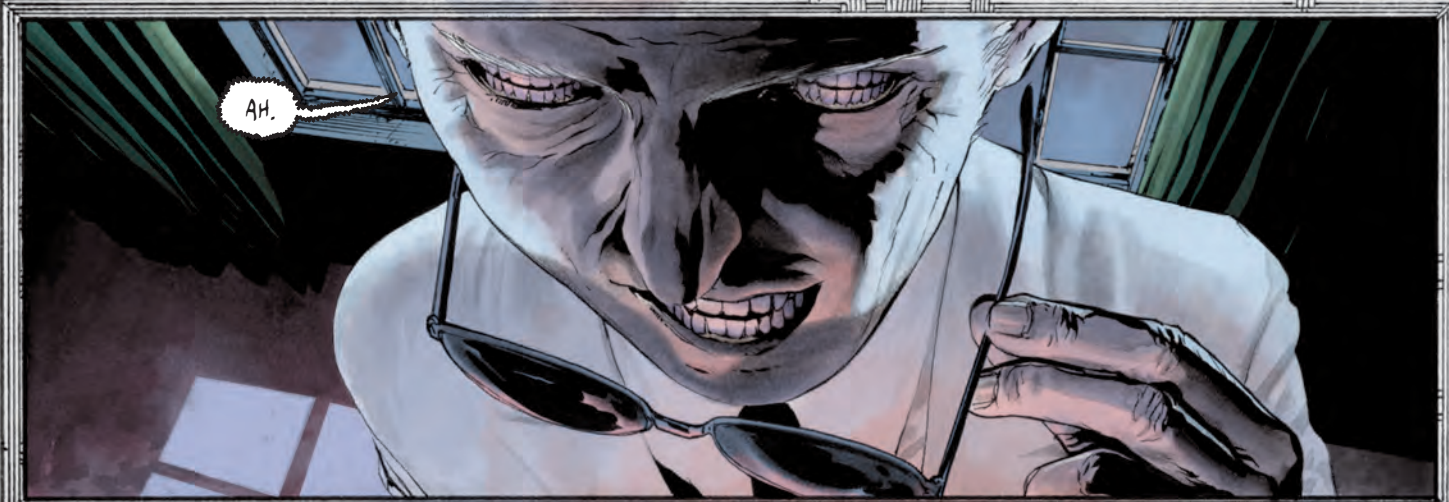
Džordže, uskoro će ovamo doći gost. Iznenadiće se zbog toga što je tu. Uvedi ga.

U REDU, SER.

AH.

Pamtiš li trenutak kad si stvoren, Korinćanine?

SEĆAM SE KAD SAM SE PRVI PUT PROBUDIO, GOSPODARU.

Teško je stvarati. Gajimo velike nade za svoje tvorevine.

Kad sam te stvarao, želeo sam samo da napravim nešto kao odraz čovečanstva — da mu pokaže samo sebe, sve ono što samo o sebi ne želi da prizna.

POSTUPAO SAM NAJBOLJE ŠTO SAM UMEO...

Postupao si najgoro što si mogao, Korinćanine, čemu sam se umnogome i nadao.

Ali postoje granice između jave i Snevanja. One su postavljene odavno, Kad je sve ovo bilo još samo praznina.

DA LI SI IH TI POSTAVIO, GOSPODARU?

Čudno pitanje. Ne, nisam ih ja postavio. Ali shvatio sam koliko će one biti važne kada ih je predložio Savet Prvog Kruga.

Pravila. Uvek moraju da postoje pravila.

Moje tvorevine i moji podanici moraju ostati u Snevanju. Oni utiču na zaspale i na snevače, Korinćanine. Oni ne hodaju svetom jave.

Oni NE UBIJAJU smrtnike iz zadovoljstva.

AH.

DAKLE, MOGU DA NADAHNJUJEM KRHKOG ŽILA OD REA I ZAPOVEDAM MU U NJEGOVIM KOŠMARIMA?

SAMO NE SMEM DA UZMEM BRIJAC I ZABAVLJAM SE LIČNO SITNOM DEČICOM.

I UPRAVO ZATO RAZGOVARAMO OVDE, A NE U TVOM ZAMKU, JE LI TAKO?

Jeste.

NARAVNO DA JESTE.

NE ŽELIŠ DA DRUGIMA DAJEM IDEJE.

NE ŽELIŠ DA IM POKAŽEM DA SMO NEZASTAVLJIVI. DA NAM NIKO NIŠTA NE MOŽE. DA NEMA TE SILE KOJA BI NAS MOGLA SPREČITI DA UZMEMO ŠTA GOD POŽELIMO.

Ne, Korinćanine.

Razgovaramo ovde, a ne u prestonoj dvorani, kako tvoji prijatelji ne bi morali da gledaju kako te poništavam.